

Αισιοδοξία Μάξιμου Χαρακόπουλου για το μέλλον του Ελληνισμού στην Ίμβρο

/ [Ομογένεια](#)

Αισιόδοξος αναφορικά με το μέλλον του [Ελληνισμού](#) στην [Ίμβρο](#) εμφανίστηκε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), Μέλος της Βουλής των Ελλήνων, δρ [Μάξιμος Χαρακόπουλος](#), μιλώντας στην ΕΡΑ και στην εκπομπή «Φωνή της Ελλάδας» με τον δημοσιογράφο κ. Γιώργο Διονυσόπουλο για το πρόσφατο ταξίδι του στο νησί, όπου παραβρέθηκε στις εορταστικές εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου στις οποίες προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

«Πιστεύω ότι κάθε Έλληνας καλό είναι να επισκέπτεται τέτοιες εστίες ελληνισμού που χρειάζονται την στήριξή μας. Η εκεί παρουσία μας, όχι μόνο ημών ως ανθρώπων που έχουν μια θεσμική ευθύνη, αλλά και κάθε απλού πολίτη που θα επισκεφθεί την Ίμβρο, την Τένεδο, την Κωνσταντινούπολη, τα χωριά στη Βόρειο Ήπειρο, την Κύπρο, είναι μια ηθική τόνωση για τον ελληνισμό αυτό, που υπό αντίξοες συνθήκες εξακολουθεί να αντιστέκεται και να επιμένει, να παραμένει,

στις πατρογονικές του εστίες», τόνισε.

Δολοφονίες, βιασμοί, δημεύσεις...

Ο επικεφαλής της ΔΣΟ χαρακτήρισε το ταξίδι του στην Ίμβρο «συγκλονιστική εμπειρία». Όπως είπε «υπήρχε ένα οργανωμένο σχέδιο διάλυσης του ελληνικού πληθυσμού και εκδίωξής του από την Ίμβρο. Αυτά πια είναι γνωστά και τα βρίσκει κανείς και σε τουρκικές πηγές. Χτίστηκαν οι ανοιχτές φυλακές βαρυποινιτών στο Σχοινούδι και σήμερα το Σχοινούδι είναι ουσιαστικά ένας ερειπιώνας, ένα χωριό φάντασμα. Λίγοι είναι πια οι εναπομείναντες κάτοικοι σε αυτό. Ήταν η μεγαλύτερη κοινότητα μου είπαν, το μεγαλύτερο χωριό των Βαλκανίων με 3.000 κατοίκους μέχρι τη δεκαετία του '60. Έσπειραν τον τρόμο και τον φόβο και πολλοί άρον άρον φεύγανε. Ιδιαίτερα όσοι είχαν κορίτσια, αδελφές, αναγκάζονταν να πουλήσουν όσο όσο, να ξεπουλήσουν την περιουσία τους, για να βγάλουν ένα εισιτήριο να φύγουν στην Αυστραλία ή την Αμερική για να μην ατιμαστούν τα κορίτσια τους, γιατί ουσιαστικά είχαμε και δολοφονίες και βιασμούς και υπήρχε ένα κλίμα τρομοκρατίας. Το '64 ήταν η χαριστική βολή με το κλείσιμο των ομογενειακών σχολείων, απαγορεύτηκε η ελληνική παιδεία στην Ίμβρο και την Τένεδο. Και βεβαίως είχαμε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις του 90% της περιουσίας, των κτημάτων των Ρωμιών. Οπότε υπ' αυτές τις συνθήκες και μετά το '74 μάλιστα, όταν υπήρξε η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, υπήρξε ένα κλίμα τέτοιας κατατρομοκράτησης που το νησί άδειασε από τους Ρωμιούς. Αναγκάστηκαν να φύγουν στα 4 σημεία του ορίζοντα».

Τα σχολεία της Ίμβρου

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος υπογράμμισε ότι «τα τελευταία χρόνια με τις άοκνες προσπάθειες του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, ο οποίος είναι Ίμβριος στην καταγωγή, αγαπάει το νησί του και επιστρέφει κάθε τόσο, υπάρχουν μεγάλες αλλαγές στο νησί. Θα έλεγα, η βασικότερη είναι ότι το 2013 λειτούργησε Δημοτικό Σχολείο και ακολούθησε Γυμνάσιο, Λύκειο και Νηπιαγωγείο. Έχει περί τους 50 Ρωμιούς μαθητές αυτή τη στιγμή το νησί. Οι μόνιμοι κάτοικοι αυξάνονται. Πέρα από αυτούς που έμειναν στα δύσκολα χρόνια και αποτέλεσαν την μαγιά που κράτησε τον ελληνισμό στα “πέτρινα χρόνια” της Ίμβρου, είναι οι λεγόμενοι εξαμηνίτες που ζουν το μισό χρόνο στο νησί και τον μισό όπου αλλού, είχαν μεταναστεύσει. Συνολικά υπολογίζονται περί τους 700 από ότι μου έλεγε ο

Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου, ο οποίος πραγματικά επιτελεί ένα πολύ σημαντικό έργο στο πολύπαθο αυτό νησί».

Περισσότερο αισιόδοξος για το μέλλον

Ο ΓΓ της ΔΣΟ σημείωσε ότι στον ταξιδιώτη «αφήνει μια αίσθηση χαρμολύπης η επίσκεψη στην Ίμβρο. Από τη μια βλέπεις ερειπωμένα, γκρεμισμένα σπίτια, σχεδόν σασ λέω ένα χωριό φάντασμα, το Σχοινούδι, και από την άλλη βλέπεις νέους που γυρίζουν και κάνουν δειλά βήματα, ανοίγουν κάποιους ξενώνες, ανοίγουν κάποιες ταβέρνες, ακούς ελληνικά τραγούδια παντού, ενώ και τα καταστήματα, τα μαγαζιά που ανοίγουν και Τούρκοι ιδιοκτήτες, όλα έχουν ελληνικές ονομασίες». Ο ίδιος δήλωσε «φεύγω περισσότερο αισιόδοξος, ότι μπορούν να υπάρξουν καλύτερες μέρες για τον Ελληνισμό της Ίμβρου. Τον Σεπτέμβριο θα γίνει και το Πανιμβρικό Συνέδριο στην Αθήνα, με συμμετοχή ομογενών και από την Αυστραλία και από την Αμερική και θα ακολουθήσει και η μεγάλη συναυλία στο Ηρώδειο και τα έσοδά της θα διατεθούν για τη στήριξη των Ελληνικών Σχολείων της Ίμβρου. Όλα αυτά υπό την αιγίδα του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Νομίζω μπορούν να γίνουν πολλά ακόμη για τη στήριξη της ρωμιοσύνης που δεν έχει τελειώσει στην Ίμβρο και την Τένεδο».

Αναλυτικά η συνέντευξη του Μάξιμου Χαρακόπουλου στη «Φωνή της Ελλάδας» και στον δημοσιογράφο Γιώργο Διονυσόπουλο:

Να βάλουμε στην παρέα μας τον κύριο Μάξιμο Χαρακόπουλο, Γενικό Γραμματέα της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, Βουλευτής Λάρισας βεβαίως της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος βρέθηκε τις προηγούμενες ημέρες στην Ίμβρο, είχε επαφές εκεί με τις Εκκλησιαστικές Αρχές, όπως και με παράγοντες της ομογένειας, αλλά και με κατοίκους του νησιού. Κύριε Χαρακόπουλε, καλημέρα σας!

Καλημέρα! Καλημέρα, στους ακροατές μας όπου γης!

Κύριε Χαρακόπουλε σε κάθε περίπτωση, μια επίσκεψη στην Ίμβρο είναι μια επίσκεψη που σου αφήνει ανάμεικτα συναισθήματα, μεταξύ των οποίων όμως αφήνει και συναισθήματα αισιοδοξίας, διότι η κατάσταση έχει βελτιωθεί αρκετά. Υπάρχει πλέον μια σημαντική Ελληνική κοινότητα εκεί. Οι ξενιτεμένοι Ίμβριοι έχουν επιστρέψει στις εστίες τους και θα μπορούσαμε να πούμε ότι υπάρχει μια αναβίωση του Ελληνισμού γενικότερα με τη βοήθεια και της εκκλησίας, αλλά και της Ελληνικής Πολιτείας μέχρι ενός σημείου.

Κοιτάξετε πραγματικά για μένα κύριε Διονυσόπουλε, ήταν μια συγκλονιστική εμπειρία αυτό το ταξίδι στην Ίμβρο, όπου βρέθηκα με αφορμή τους εορτασμούς του Δεκαπενταύγουστου της Παναγίας, στους οποίους προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος. Φέτος δεν δόθηκε άδεια τον Δεκαπενταύγουστο να τελεστεί η γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου στην Παναγία Σουμελά, όπως γίνονταν από το 2010.

Βέβαια, γίνεται μιας και το αναφέρατε, μια προσπάθεια για τις 23 του μήνα, αλλά και αυτό δύσκολο το βλέπω.

Δόθηκε άδεια στις 23 εξ όσων γνωρίζω.

Δόθηκε τελικά;

Οι ακροατές μας θα πρέπει να ξέρουν ότι στην περιοχή της Τραπεζούντας υπάρχουν ακραίοι εθνικιστικοί κύκλοι που πίεζαν εδώ και χρόνια να ματαιωθεί, να μην πραγματοποιείται ο εορτασμός τον Δεκαπενταύγουστο, με το επιχείρημα ότι 15 Αυγούστου 1461 έγινε η άλωση της Τραπεζούντος από τους Οθωμανούς. Οκτώ χρόνια μετά την πτώση, την Άλωση της Πόλεως, έπεσε και το τελευταίο προπύργιο του Ελληνισμού, η αυτοκρατορία της Τραπεζούντος. Θεωρούν ότι αυτή είναι μια γιορτή των Τούρκων της περιοχής, και ουσιαστικά ότι ήταν ένα στίγμα η παρουσία του Πατριάρχη και Ποντίων από την Ελλάδα και εν γένει οι εορταστικές εκδηλώσεις στην Παναγία Σουμελά. Δυστυχώς, οι Τουρκικές Αρχές ενέδωσαν στις πιέσεις αυτών των κύκλων και για πρώτη φορά μετά από τα τελευταία χρόνια που δόθηκε η άδεια δεν θα γίνει Δεκαπενταύγουστο η Λειτουργία.

Για να επανέλθουμε, όμως, στα καθ' ημάς, πράγματι, όπως είπατε και εσείς, τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια αντιστροφή του κλίματος απαισιοδοξίας στην Ίμβρο

και την Τένεδο. Ξέρετε, θα έλεγα ότι είναι από τα ξεχασμένα κομμάτια του Ελληνισμού, ο Ελληνισμός της Ίμβρου και της Τενέδου. Αν και απελευθερώθηκε η Ίμβρος και η Τένεδος το 1912 από το Ελληνικό Ναυτικό, τελικά μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή με τη Συνθήκη της Λωζάνης αποδόθηκαν στην Τουρκία. Ωστόσο, η Συνθήκη της Λωζάνης έδινε αυξημένα προνόμια, δικαιώματα, στον ελληνικό πληθυσμό της Ίμβρου και της Τενέδου. Δικαίωμα αυτοδιοίκησης, δηλαδή να έχουν δικές τους Αρχές, αυτοδιοίκητο, Αστυνομικές Αρχές σε επίπεδο τάξης, Λιμενικές Αρχές κλπ. Δυστυχώς, όλα αυτά δεν εφαρμόστηκαν ποτέ από τις τουρκικές αρχές. Αντιθέτως, υπήρχε ένα οργανωμένο σχέδιο διάλυσης του ελληνικού πληθυσμού και εκδίωξης του από την Ίμβρο -αυτά πια είναι γνωστά και τα βρίσκει κανείς και σε τουρκικές πηγές. Χτίστηκαν οι ανοιχτές φυλακές βαρυποινιτών στο Σχοινούδι και σήμερα το Σχοινούδι είναι ουσιαστικά ένας ερειπιώνας, ένα χωριό φάντασμα. Λίγοι είναι πια οι εναπομείναντες κάτοικοι σε αυτό. Ήταν η μεγαλύτερη κοινότητα μου είπαν, το μεγαλύτερο χωριό των Βαλκανίων με 3.000 κατοίκους μέχρι τη δεκαετία του '60...

Ναι. Μάλιστα.

Έσπειραν τον τρόμο και τον φόβο και πολλοί άρον άρον φεύγανε. Ιδιαίτερα όσοι είχαν κορίτσια, αδελφές, αναγκάζονταν να πουλήσουν όσο όσο, να ξεπουλήσουν την περιουσία τους για να βγάλουν ένα εισιτήριο να φύγουν στην Αυστραλία ή την Αμερική για να μην ατιμαστούν τα κορίτσια τους, γιατί ουσιαστικά είχαμε και δολοφονίες και βιασμούς και υπήρχε ένα κλίμα τρομοκρατίας. Το '64 ήταν η χαριστική βολή με το κλείσιμο των ομογενειακών σχολείων, απαγορεύτηκε η ελληνική παιδεία στην Ίμβρο και την Τένεδο. Και βεβαίως είχαμε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις του 90% της περιουσίας των κτημάτων, των γαιών, των καλλιεργειών των Ρωμιών. Οπότε υπ' αυτές τις συνθήκες και μετά το '74 μάλιστα, και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, υπήρξε ένα κλίμα τέτοιας κατατρομοκράτησης που το νησί άδειασε από τους Ρωμιούς. Αναγκάστηκαν να φύγουν στα 4 σημεία του ορίζοντα. Τα τελευταία χρόνια με τις άοκνες προσπάθειες του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, ο οποίος είναι Ίμβριος στην καταγωγή, αγαπάει το νησί του και επιστρέφει κάθε τόσο, υπάρχουν μεγάλες αλλαγές στο νησί. Θα έλεγα, η βασικότερη είναι ότι το 2013 λειτούργησε Δημοτικό Σχολείο και ακολούθησε Γυμνάσιο, Λύκειο και Νηπιαγωγείο. Έχει περί τους 50 Ρωμιούς μαθητές αυτή τη στιγμή το νησί. Οι μόνιμοι κάτοικοι αυξάνονται. Πέρα από αυτούς που έμειναν στα δύσκολα χρόνια και αποτέλεσαν την μαγιά που κράτησε τον ελληνισμό στα "πέτρινα χρόνια" της Ίμβρου, είναι οι λεγόμενοι εξαμηνίτες που ζουν το μισό χρόνο στο νησί και τον μισό όπου αλλού, είχαν

μεταναστεύσει. Συνολικά υπολογίζονται περί τους 700 από ότι μου έλεγε ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου, ο οποίος πραγματικά επιτελεί ένα πολύ σημαντικό έργο στο πολύπαθο αυτό νησί.

Αρκετοί. Έχετε ξαναβρεθεί κύριε Χαρακόπουλε στην Ίμβρο;

Στην Ίμβρο όχι, είναι πρώτη φορά και ξέρετε είναι και ένα δύσκολο ταξίδι, είτε μέσω Αλεξανδρούπολης, είτε μέσω Κωνσταντινούπολης, πρέπει κανείς να αλλάξει και αεροπλάνο και αυτοκίνητο και καράβι. Και ένα από τα αιτήματα που θέτουν οι Ίμβριοι είναι της ακτοποιοϊκής σύνδεσης με την Ελλάδα, με τα ελληνικά νησιά, για να είναι πολύ πιο εύκολη η πρόσβαση στο νησί τους. Πραγματικά είναι ταλαιπωρία να ταξιδέψει κανείς αυτή την ώρα στην Ίμβρο και θα το θέσω τις επόμενες μέρες μόλις ανοίξει η Βουλή και μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Είναι ένα ζήτημα που πρέπει και η ελληνική πολιτεία να το δει στο πλαίσιο της αμοιβαιότητας. Άλλωστε, παρέχουμε διευκολύνσεις και βίζες για να επισκέπτονται οι Τούρκοι, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες τα νησιά μας. Νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξει μια ακτοποιοϊκή γραμμή σύνδεσης της Ελλάδος με την Ίμβρο που θα συμβάλει και στην περαιτέρω ανάπτυξη του νησιού. Αυτές τις μέρες ξέρετε, βρέθηκαν πάρα πολλοί Ίμβριοι από την Αυστραλία, από την Αμερική, από την Αγγλία, βεβαίως από την Ελλάδα, με τα παιδιά τους, άλλοι με τα εγγόνια τους στις πατρογονικές τους εστίες. Είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ και τις επτά Κοινότητες, τα Ελληνικά, τα Ρωμαίικα χωριά της Ίμβρου. Να μιλήσω με κατοίκους που έμειναν στα δύσκολα χρόνια, με ηλικιωμένους που βίωσαν τις δύσκολες καταστάσεις του παρελθόντος, αλλά και με νεότερους που επαναπατρίστηκαν, που βλέπουν με μεγαλύτερη αισιοδοξία το αύριο, που ελπίζουν σε καλύτερες μέρες και πιστεύω ότι παντοιοτρόπως πρέπει και η Ελληνική Πολιτεία να αξιοποιήσει το καλό κλίμα, τη βελτίωση που υπάρχει στις ελληνοτουρκικές σχέσεις προς όφελος και των Ιμβρίων και της ομογένειας στην Ίμβρο και την Τένεδο.

Κλείνοντας την κουβέντα μας θα ήθελα να σας ρωτήσω, μιας και πήγατε πρώτη φορά στην Ίμβρο, τι ήταν αυτό που σας εντυπωσίασε περισσότερο; Έτσι, με την ματιά ενός ανθρώπου που πάει πρώτη φορά στο νησί.

Κοιτάξτε να δείτε, σας αφήνει μια αίσθηση χαρμολύπης η επίσκεψη στην Ίμβρο. Από τη μια βλέπεις ερειπωμένα, γκρεμισμένα σπίτια, σχεδόν σας λέω ένα χωριό φάντασμα, το Σχοινούδι, και από την άλλη βλέπεις νέους που γυρίζουν και κάνουν

δειλά βήματα, ανοίγουν κάποιους ξενώνες, ανοίγουν κάποιες ταβέρνες, ακούς ελληνικά τραγούδια παντού, ενώ και τα καταστήματα, τα μαγαζιά που ανοίγουν και Τούρκοι ιδιοκτήτες, όλα έχουν ελληνικές ονομασίες. Νιώθεις έτσι ανάμεικτα συναισθήματα. Είναι συγκινητικό πραγματικά και πιστεύω ότι κάθε Έλληνας καλό είναι να επισκέπτεται τέτοιες εστίες ελληνισμού που χρειάζονται την στήριξή μας. Η εκεί παρουσία μας, όχι μόνο ημών ως ανθρώπων που έχουν μια θεσμική ευθύνη, αλλά και κάθε απλού πολίτη που θα επισκεφθεί την Ίμβρο, την Τένεδο, την Κωνσταντινούπολη, τα χωριά στη Βόρειο Ήπειρο, την Κύπρο, είναι μια ηθική τόνωση για τον ελληνισμό αυτό, που υπό αντίξοες συνθήκες εξακολουθεί να αντιστέκεται και να επιμένει, να παραμένει, στις πατρογονικές του εστίες.

Φεύγω περισσότερο αισιόδοξος, ότι μπορούν να υπάρξουν καλύτερες μέρες για τον Ελληνισμό της Ίμβρου. Τον Σεπτέμβριο θα γίνει και το Πανιμβρικό Συνέδριο στην Αθήνα, με συμμετοχή ομογενών και από την Αυστραλία και από την Αμερική και θα ακολουθήσει και η μεγάλη συναυλία στο Ηρώδειο και τα έσοδά της θα διατεθούν για τη στήριξη των Ελληνικών Σχολείων της Ίμβρου. Όλα αυτά υπό την αιγίδα του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Νομίζω μπορούν να γίνουν πολλά ακόμη για τη στήριξη της ρωμιοσύνης που δεν έχει τελειώσει στην Ίμβρο και την Τένεδο.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

Να είστε καλά, καλή συνέχεια.

(Φωτό από την επίσκεψη του Μάξιμου Χαρακόπουλου στην Ίμβρο με τον Ρωμιό μουχτάρη (Πρόεδρο) της κοινότητας Αγριδίων Νίκο Μπακάλη)